ཨ་རྨྱེ་རྨ་ཆེན།
Amnye Machen

རྨི་ལམ་དང་མདུན་ལམ་འཚོལ་བ།

Dream Seekers

མཁས་གྲུབ་རྒྱ་མཚོ།
Khydup Gyatso

Printed for free distribution by
The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation
11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.
Tel: 886-2-23951198 , Fax: 886-2-23913415
Email: overseas@budaedu.org
Website: http://www.budaedu.org
Mobile Web: m.budaedu.org
This book is strictly for free distribution, it is not to be sold.
ཕྱག་དཔེ་འདི་ཆོས་སྦྱིན་དུ་འབུལ་རྒྱུ་ལས། ཚོང་བསྒྱུར་མི་ཆོག་པ་དགོངས་འཛགས་ཞུ།

༄༅།། དེ་ཡང་འཛམ་གླིང་ཡངས་བའི་འཛིག་རྟེན་ཀུན་ཏུ་སྐད་རིགས་པགས་མདོག་མི་གཅིག་པའི་མི་རིགས་བགྲངས་ལས་འདས་པ་སོ་སོ་གནས་ཁྱབ་མིན་དང་འཕེལ་རྒྱས་སུ་འགྲོ་བ་ལ་རང་རང་གི་སྐད་དང་ཡི་གེ་ལ་བརྟེན་པ་ནི་མི་རིགས་དེའི་སྲོག་རྩ་ལྟ་བུར་གྱུར་འདུག་སྟབས། བྱིས་པ་སྨྲ་ཤེས་པ་ནས་སྐད་ཡིག་ལ་སྦྱོང་འགོ་རྩོམ་པ་ནི་ཡར་ཐོན་མི་རིགས་རྣམས་ཀྱིས་རྟག་ཏུ་བརྩོན་པའི་གནས་ཡིན། དེའི་ཕྱིར་རང་རིགས་ལ་ཤ་ཞེན་དང་ལྷག་བསམ་དྲུང་ལྷུར་དཀར་བའི་ཨ་མདོ་མཁས་གྲུབ་གྱིས་བྱིས་པ་འཇུག་བདེ་བའི་རི་མོའི་ལམ་ནས་དྲངས་ཏེ་བྱིས་སྦྱོང་སྣ་ཚོགས་ཤིག་བསྒྲིགས་ཡོད་པ་འདི་རིགས་ལ་བརྟེན་ནས་རང་ཅག་གངས་ཅན་པའི་བྱིས་པ་གང་དག་རིག་གཞུང་རྒྱ་མཚོར་བདེ་བླག་ཏུ་འཇུག་པའི་སྒོ་དང་།ལྷག་བསམ་དང་ཕུག་འདུན་རླབས་ཆེན་ཅན་གྱི་གཞོན་སྐྱེས་མང་པོ་འཚར་ལོངས་ཡོང་བའི་སྨོན་འདུན་བཅས།

༢༠༡༡ ལོའི་སྤྱི་ཟླ ༩ བའི་ཚེས ༨ ལ་ཧྭར་བ་སྤྲུལ་མིང་བས་སྨོན་པའོ།

The progress and survival of a culture’s identity depends upon a group's ability to maintain their language. Language holds the soul of a culture and its traditions. Teaching language to children is at the focus of all developed societies. It is with this motivation that Amdo Khydup has created and compiled a variety of illustrated Tibetan children’s books. May these books be a gate to enter an ocean of knowledge and to help our children grow with warm hearts and great visions.

Harwa Rinpoche 2011 9 08

༄༅། །གནའ་སྔ་མོ་ཞིག་ལ། མདོ་སྨད་མགོ་ལོག་གི་ས་ཆ། རྨ་ཆེན་གངས་རིའི་འདབས་ན། འབྲོག་པའི་ཁྱིམ་ཚང་ཞིག་ཡོད། ཁྱིམ་དེ་ལ་བཟའ་མི་གཉིས་ཡོད་དེ། ཁྱོ་གའི་མིང་ལ་དཔལ་ལྡན་སེང་གེ་དང་། ཆུང་མའི་མིང་ལ་སེམས་བཟང་ལྷ་མོ་ཟེར། འཚོ་བ་རྟ་ནོར་ལུག་གསུམ་ལ་བརྟེན་ཏེ་སྐྱིད་པོ་ཡིན་ཡང་། བུ་ཕྲུག་གཅིག་ཀྱང་མེད་པས། ནམ་རྒྱུན་བུ་འམ་བུ་མོ་གང་རུང་ཞིག་ལ་རེ་བ་བཅངས་ཏེ། ཁ་འདོན་དགེ་སྒྲུབ་ཀྱི་བྱ་བར་འབད་བཞིན་ཡོད། སེམས་བཟང་ལྷ་མོ་ནི། ཆོས་ལ་དད་ཅིང་ལས་འབྲས་བརྩི་བ། རྒན་ལ་བཀུར་ཞིང་གཞོན་ལ་བྱམས་པ། གཤིས་རྒྱུད་འཇམ་ཞིང་བློ་སེམས་དཀར་བའི་བུད་མེད་ཅིག་ཡིན།

Long ago in Tibet, in a village called Amdo Golog, lived a nomadic couple.

Their names were Palden and Lhamo. More than anything in the world, Palden and Lhamo longed to have a child. Every day they said prayers and mantras in the hope that their wish would be fulfilled.

All through the spring and summer, Lhamo took their sheep to the green hills to graze.

༄༅། །ཉིན་ཞིག་མོ་རང་མེ་ཏོག་སྣ་ཚོགས་བཀྲ་བའི་སྤང་ལྗོངས་ཤིག་གི་ཆུ་འགྲམ་དུ། ལུག་འཚོས་ཏེ་ཡོད་དུས་གཉིད་ལ་ཡུར་སོང་། རྨི་ལམ་དུ། ནམ་མཁའ་རུ་སྤྲིན་དཀར་ཚོམ་བུ་ཞིག་གི་ནང་ནས། བུ་ཆུང་ཡིད་དུ་འོང་བ། ལུས་ལ་སྟོན་པའི་ན་བཟའ་གྱོན་ཡོད་པ་ཞིག་མོའི་སྙིང་ག་རུ་ཐིམས་སོང་། གཉིད་ལས་སད་དུས། ལུ་གུ་རྣམས་ཀྱིས་མོའི་མཐའ་སྐོར་ཏེ། རྨི་ལམ་བཟང་པོ་ཞིག་རྨིས་ཨེ་བྱུང་ཞེས་དྲིས། མོས་ལུ་གུ་རྣམས་ཀྱི་གདོང་པར་ལག་འཇམ་པོས་བྱིལ་བྱིལ་བྱས་ཏེ། རྨི་ལམ་དེ་འགོ་ནས་མཇུག་བར་དུ་བཤད་པ་ན། ལུ་གུ་རྣམས་དགའ་ནས། ས་ལྷིང་གནམ་ལྷིང་གི་བླགས་པར་དུ། མོ་ལ་བཀྲ་ཤིས་བདེ་ལེགས་ཞུས་པ་དང་། རྨི་ལམ་དེ་མངོན་འགྱུར་འོང་བའི་སྨོན་ལམ་བཏབ།

One day, while she was watching over the sheep, Lhamo lay down and drifted off to sleep. As she was sleeping, Lhamo had a dream. She dreamt that a white cloud appeared in the sky. Nestled in the cloud was a beautiful boy dressed in monk’s robes. Lhamo instantly fell in love with the boy, but when she awoke she realized she had only seen him in her dreams. Lhamo told the sheep about her dream, saying she wished she could see the boy again. To her surprise, they congratulated her and said, “One day, your dream will come true.”

༄༅། །ཉི་མ་རི་རྩེར་ཡིབ་དུས། ལུག་དེད་དེ་ཕྱིར་རུ་ནང་དུ་ལོག་མ་ཐག ཁྱོ་ག་དཔལ་ལྡན་སེང་གེ་ལ་རྨི་ལམ་བཟང་པོ་བྱུང་ཚུལ་དེ་བཤད་པ་ན། ཁོ་ཤིན་ཏུ་དགའ་ནས་ལག་ཟུང་ཐལ་མོ་སྦྱར་ཏེ། དཀོན་མཆོག་གསུམ་པོའི་ཐུགས་རྗེ་ཡིས། བུ་ཞིག་འཁོར་བའི་རྟགས་རེད་ཅེས་ཟེར། མཚན་གང་པོར་རྨི་ལམ་དེ་མངོན་འགྱུར་ཡོང་ཐབས་སྐོར་གྲོས་བཏབ་མཐར། རྩེད་ཐང་མགོན་པོ་རི་ན། རྗེ་བཙུན་མི་ལ་ལྷ་བུའི་རྣལ་འབྱོར་བ་ཞིག་ཡོད་པ་དེའི་མདུན་དུ། དོན་དེ་ཞུ་བར་འགྲོ་རྒྱུ་གྲོས་འཆམས་ཏེ། ཕྱི་ཉིན་ཞོགས་པར། སེམས་བཟང་ལྷ་མོས་རྟ་གཡུ་བྱ་ཞོན་ཏེ་དབུས་ཕྱོགས་སུ་ཆས།

After the sun set, Lhamo brought her sheep home. With great excitement, she told Palden about her dream. Palden smiled as he listened to Lhamo’s story. He put his hands together on her forehead and said, “With the blessings of the Buddha, Dharma, and Sangha we will have a child one day.”

Lhamo and Palden stayed up all night talking about their future child. To help make their dream a reality, they decided that Lhamo should go and see the yogi of Tsethang. The yogi was a holy man who was famous for helping to make people’s dreams come true.

Early the next morning, Lhamo packed some food and clothing for her journey. She bid Palden farewell and set off on her horse.

༄༅། ལམ་བར་དུ། མེ་ཏོག་སྣ་ཚོགས་བཀྲ་བའི་སྤང་ལྗོངས་དང་ནགས་ཚལ། དྭངས་ཤིང་གཙང་བའི་མཚོ་དང་མཚེའུ། ལྡུང་ལྡུང་དུ་འབབ་པའི་ཇ་ཆུ་དང་གངས་ཆུ། མཐོ་ཞིང་བརྗིད་པའི་གངས་རི་དང་བྲག་རི། སྤང་རི་དང་ནགས་རི་ལ་སོགས། རང་བྱུང་གི་མཛེས་སྡུག་ཉམས་དགའ་བ་མང་པོ་མཐོང་བ་ན། མོའི་ཡིད་སེམས་དབང་མེད་དུ་འཕྲོག་སྟེ། ཨེ་མ། སའི་གོ་ལའི་ཡང་སྟེང་དུ་གནས་པའི། ཕ་ཡུལ་གངས་ལྗོངས་འདི་ཇི་འདྲའི་མཛེས་སྡུག་དང་ལྡན་པ་ཞིག་རེད་ཨང་། ཞེས་ཁ་ནས་དབང་མེད་དུ་ཤོར།

Lhamo traveled across flower covered grasslands, through thick green forests, and past pure blue lakes.

The singing spring water and the snow covered summits of the rocky mountains helped to take her mind off her hard journey. “How magnificent is my home,” she thought as she traveled. “Snowland, this land at the top of the world.”

༄༅། །སེམས་བཟང་ལྷ་མོ་བྱང་ནགས་ཆུའི་ཞབས་བརྟན་དགོན་དུ་འགྲོར་དུས། ཁམས་བདེ་ཆེན་ནས་ཡིན་པའི་
རྒན་པོ་དབུ་སྐྲ་དཀར་སེང་བ་ཞིག་ལ་ཐུག རྒན་པོ་དེས་ཇ་དཀར་པོ་འོ་མ་འདྲ་ཞིག་བསྐོལ་དེ། སྐྱིད་པོ་བྱས་
ནས་བསྡད་འདུག རྒན་པོ་ན་རེ། བུ་མོ་འདིར་ཤོག་ལ་ཇ་གསོལ་ཟེར། མོས་ཀྱང་ཕ་ཡུལ་ནས་ཁྱེར་འོང་བའི་
གཡག་ཤ་སྐམ་པོ། འབྲུ་མར་སེར་པོ། གོ་རེ་སྤུམ་བཙོས་སོགས། རྒན་པོའི་མདུན་དུ་བཞག དེ་ནས་ཁ་བརྡ་མང་
པོ་བྱས། རྒན་པོ་མཇལ་སྐོར་བ་ཞིག་ཡིན་པ་ཧ་གོ་སྟེ། རྟ་གཡུ་བྱ་རྒན་པོ་ལ་ཕུལ། རྒན་པོ་ན་རེ། ཁྱེད་ཐག་རིང་དུ
འགྲོ་མཁན་རེད། ངས་རྟ་འདི་བླངས་ན་མི་འགྲིག་ཅེས་བཤད་ཀྱང་། མོས་ཨུ་ཚུགས་ཆེན་པོས་སྦབ་མདའ་རྒན་
པོའི་ཕྱག་ཏུ་བཞག་སྟེ་ན་རེ། རྒན་ལགས། ང་ནི་རྒན་གོ་རིམ་དང་། ཡ་རབས་སྤྱོད་བཟང་གི་སྲོལ་ལ་བརྩི་མཁན་
ཞིག་ཡིན་པས། རྟ་འདི་ངེས་པར་དུ་ལེན་དགོས་ཞེས་བཤད། མཐར་རྒན་པོས་རྟ་གཡུ་བྱ་ལེན་དགོས་བྱུང་བ་
དང་། སེམས་ལ། བུ་མོ་འདིའི་བཟང་སྤྱོད་འདི། ང་ཚོ་བོད་ཀྱི་གཞོན་སྐྱེས་ཚང་མའི་རྒྱུད་ལ་ཡོད་ན་ཅི་མ་
རུང་ཞེས་བསམ།

After many long days of travel, Lhamo saw a monastery and decided to go in for a rest. As she dismounted from her horse, she saw an old man having a meal. Lhamo joined the old man and they shared their food.

The old man told Lhamo that he was from Kham and that he was on a pilgrimage.

“What a difficult journey for such an old man,” thought Lhamo. Without hesitation, she offered the old man her horse. The old man was touched but refused. “You are very kind,” he said. “But I cannot take your horse.”

“I have been taught to respect my elders,” replied Lhamo. “Please allow me to do so by taking my horse.” Upon hearing Lhamo’s sincere words, the old man accepted her generous offer.

༄༅། །གཟའ་འཁོར་འགའི་རྗེས་སུ། སེམས་བཟང་ལྷ་མོ་ལྷ་ས་ཆོས་ལྡན་གྱི་ཞིང་དུ་འབྱོར། མོ་སྤྲོ་སེམས་རབ་ཏུ་རྒྱས་ཏེ། དྲི་མ་མེད་པའི་ཁ་བཏགས་དང་། འབྲུ་མར་གྱིས་བཀང་བའི་ཀོང་བུ། དྲི་ཞིམ་པའི་བདུག་སྤོས་སོགས། མཆོད་རྫས་མང་པོ་བཟུང་སྟེ། ཆོས་རྒྱལ་སྲོང་བཙན་སྒམ་པོས་བཞེངས་པའི་ར་ས་འཕྲུལ་སྣང་གི་གཙུག་ལག་ཁང་དང་། རྒྱ་སྟག་ར་མོ་ཆེ། རྩེ་ཕོ་བྲང་པོ་ཏ་ལ། གདན་ས་ཆེན་པོ་སེར་འབྲས་དགའ་གསུམ་སོགས་སུ་ཕྱིན། རྒྱ་བཟའ་དང་བལ་བཟས་གདན་དྲངས་པའི་ཇོ་བོ་རྣམ་གཉིས་ཀྱི་གཙོས། སྐུ་གསུང་ཐུགས་རྟེན་རྣམས་ཀྱི་མདུན་དུ། སྤྱིར་འཛམ་གླིང་གི་ཞི་བདེ། སེམས་ཅན་གྱི་བདེ་སྐྱིད། ལྷག་པར་དུ། འཕགས་མཆོག་སྤྱན་རས་གཟིགས་ཀྱི་གདུལ་ཞིང་། བོད་གངས་ཅན་གྱི་ལྗོངས་འདིར། བཀྲ་ཤིས་དགེ་ལེགས་ཀྱི་མཚན་མ་རྟག་ཏུ་བཞད་པ་དང་། འཆི་མེད་ཞི་བདེའི་བསྟི་གནས་ཤིག་ཏུ་འགྱུར་ཐུབ་པ་ལ། སྨོན་ལམ་ཡང་ཡང་བཏབ།

Early the next morning, Lhamo started out again. Since she was now traveling on foot, her progress was much slower. After several weeks, she finally arrived at the holy place of Lhasa. Lhamo was filled with joy at the sight of the holy city. She offered pure white scarves, orange butter lamps, and aromatic incense at the main temples of Lhasa and the Potala Palace. She prayed for world peace and happiness for all beings.

༄༅།། སེམས་བཟང་ལྷ་མོ་རྒྱལ་དབང་སྐུ་འཕྲེང་རིམ་བྱོན་གྱི་བཞུགས་གནས། ནོར་གླིང་ཕོ་བྲང་ལ་མཇལ་བསྐོར་དུ་འགྲོ་བའི་ལམ་ཁར། སྐྱིད་ཆུའི་འགྲམ་དུ། གསེར་ཉ་ཆུང་ཆུང་གཉིས་འདུག་པ་མཐོང་ནས། ལག་ཏུ་བླངས་ཏེ་ན་རེ། ཁྱེད་གཉིས་ཇི་འདྲའི་སྙིང་རྗེ་བ་ལ་ཞེས་བརྗོད། ཉ་གཉིས་ཀྱིས་སྐད་ངག་ཆུང་ངུས། ངེད་གཉིས་སྐྱབས་རོགས་ཞེས་ཞུས། མོ་ན་རེ། ཁྱེད་གཉིས་བྱེ་མའི་ནང་དུ་ཟགས་དགོས་པའི་རྒྱུ་རྐྱེན་ཅི་ལ་ཐུག་ཅེས་དྲིས་པར། ཉ་ན་རེ། ངེད་གཉིས་ཕ་མ་དང་མཉམ་དུ། རྫིང་མོ་ལ་གཡེང་ནས་ཡོད་དུས། ཉ་བའི་གཡོ་འཁོག་ཏུ་ཚུད་དེ། ཕ་མ་གཉིས་ཁོས་ཁ་ཟས་སུ་ཁྱེར། ངེད་གཉིས་ཆུང་དྲགས་འདུག་ཅེས་འདིར་གཡུགས་ཞེས་བཤད་པ་ན། སེམས་བཟང་ལྷ་མོ་ན་རེ། ད་ལྟ་ལྷ་ས་གྲོང་ཁྱེར་དུ་མི་རིགས་མང་པོ་ཡོད་པ་དང་། རིགས་འགའ་རེའི་སེམས་སུ། སྲོག་ཆགས་ཡོད་ཚད། ཁ་ཟས་ཡིན་པར་སྣོམ་མཁན་ཡང་ཡོད་པ་རེད་ཅེས་མོ་རང་གིས་སེམས་སྐྱོ་བའི་མིག་ནས་མཆི་མ་གཏོང་ཞོར་དུ། ཉ་གཉིས་སྐྱིད་ཆུའི་ནང་དུ་མངགས། ཉ་གཉིས་ཀྱིས་ཆུའི་ནང་ནས་མགོ་ཡར་བཏེགས་ཏེ། བུ་མོ་སེམས་བཟང་མ་ཁྱེད་ལ་དྲིན་ལན་འཇལ་ངེས་ཡིན་ཞེས་བཤད།

Lhamo wished she could stay longer at Lhasa, but she knew she had a long journey ahead, so she soon set forth again.

After walking for a while, Lhamo came to Kyichu River. As she bent to get a drink, she noticed two small gold fish flopping desperately on the bank. The fish called to Lhamo for help.

“A fisherman caught and ate our parents,” the fish told her. “He left us here to die!”

“Unfortunately, some people think that everything that moves is fit to eat,” replied Lhamo, in tears. Then she gently picked up the fish and put them back in the river.

“Be careful,” she said to them as they swam away.

༄༅། །སེམས་བཟང་ལྷ་མོ་བསམ་ཡས་སུ་འགྲོ་བའི་ལམ་ཁར། འགྲོ་བཞིན་པའི་ཤའུ་དངངས་སྐྲག་ཅན་ཞིག་ལ་ཐུག
རྗེ་མི་ལས་ཤ་བ་ལ་གླུངས་པའི་མི་རྟག་པའི་མགུར་གླུ་དེ། ངག་སྙན་མོས་དབྱངས་སུ་བྲངས་དེ་བླངས། ཤའུ་ཡིས་འགྲོ་
མཚམས་བཞག་ནས། མོའི་མདུན་ལ་འོང་སྡེ་སར་ཉལ། སུ་ལ་འགྲོ་བཞིན་ཡོད་ཅེས་དྲིས་པ་ན། ཤའུ་ན་རེ། རྔོན་པ་ལ་
བྲོས་འོང་བ་ཡིན་ཞེས་ལན་བཏབ། མོ་ན་རེ། ས་འདིར་ཡང་རྔོན་པ་ཡོད་པ་རེད་དམ་ཞེས་དྲིས། ཤའུ་ཡིས། རྔོན་པ་
མང་པོ་འདུག་ཟེར། མོ་ན་རེ། སངས་རྒྱས་ཀྱིས། སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་རང་གི་མར་མ་གྱུར་བ་གཅིག་ཀྱང་མེད་ཅེས་
པ་དང་། རང་གི་འདོད་པའི་བདེ་བ་དེའང་། གཞན་བརྩེ་བཀུར་བྱེད་པ་ལ་བརྟེན་ནས་འབྱུང་ཞེས་གསུང་ཡོད་ཀྱང་།
རང་ཉིད་ཀྱི་འདོད་རྫམ་ལ་བརྟེན་ནས། ཉམ་ཆུང་སེམས་ཅན་གྱི་སྲོག་ལ་འཚེ་བ་ནི་ཇི་འདྲའི་ཡིད་སྐྱོ་བ་ཞིག་རེད་
ཨང་ཞེས་ལབ། ཤའུ་ན་རེ། དེ་ནི་ཉོན་མོངས་པའི་གཞན་དབང་དུ་གྱུར་བའི་མི་རྣམས་ཀྱི་རང་བཞིན་རེད་ཅེས་ལན་
བཏབ། མོས་ཤའུ་ལ་ཕྱིན་ཆད་རྔོན་པ་ལ་གཟབ་དགོས་པའི་བསླབ་བྱ་མང་པོ་བྱས་ཏེ་ལམ་དུ་ཆས།

Lhamo walked on for another week. Soon, she drew near to the Samye monastery, the oldest monastery in Tibet. As she stopped to take a rest, she saw a deer running in fear from a hunter. Lhamo started to sing a song to the deer. When the deer heard her beautiful voice and the kind words in the song, he stopped and lay down in front of her.

“You have to be careful where you stray,” Lhamo warned the deer. “Some people no longer believe in the teachings of the Lord Buddha. They harm innocent beings.” The deer listened carefully and thanked Lhamo for her advice.

Lhamo then entered Samye monastery to make offerings.

༄༅། །སེམས་བཟང་ལྷ་མོས་བོད་ཀྱི་དགོན་པའི་ཐོག་མ་བསམ་ཡས་གཙུག་ལག་ཁང་ལ་མཆོད་མཇལ་ཡིད་ཆེས་
པ་ཞིག་བྱས་ཏེ་ལམ་དུ་ཆས་པའི་ཕྱི་ཉིན། རྩེད་ཐང་མགོན་པོ་རིའི་རྣལ་འབྱོར་བ་དེའི་སྒྲུབ་ཕུག་ཏུ་འབྱོར། ཡ་
མཚན་པ་ཞིག་ལ། སྟག་སེང་དོམ་དྲེད་ལ་སོགས་གཅན་གཟན་སྣ་ཚོགས། ཤྭ་བ་དགོ་བ་ལ་སོགས་རི་དྭགས་སྣ་
ཚོགས། གོང་མོ་འཇོལ་མོ་ལ་སོགས་འདབ་ཆགས་སྣ་ཚོགས། མ་གཅིག་གི་སྤུན་ལྟར་རྣལ་འབྱོར་བའི་མཐའ་
བསྐོར་ཏེ། ཞི་བདེ་བག་ཕེབས་ངང་ཆོས་ལ་ཉན་ནས་འདུག མོའི་སེམས་ལ་མི་ཕྱེད་པའི་དད་པ་བྱུང་། ལུས་ཀྱིས་
ཕྱག་འཚལ། ངག་ནས་སྨོན་ལམ་བཏབ། དྲི་མེད་ཀྱི་ཁ་བཏགས་ཤིག་གི་སྣེ་དྲངས་ཏེ། ཡོང་དོན་ཆ་ཚང་ཞུས་པ་ན།
ཁོང་གི་ཞལ་ནས། འགྱུར་མེད་དད་པའི་ལྗོན་པ་ལ། རོ་མཆོག་བརྒྱད་ལྡན་འབྲས་བུ་འབྱུང་། རྟག་ཏུ་མཆོག་གསུམ་
སྤྱི་བོར་བརྟེན། ཆོས་ཀྱི་ཉམས་ལེན་གཞན་དོན་སྒྲུབས། ཞེས་གསུངས། མོ་དགའ་སྤྲོ་ན་རེ། སེམས་ལ་འཛིན་བདེ་
བའི་ཆོས་ཤིག་ཐུགས་ལ་འདོགས་པར་ཞུ་ཞེས་ཞུས་པ་ན། ཞལ་ནས། རབ་ཡིན་ན་གཞན་ལ་ཕན་པ་སྒྲུབས། ཐ་ན་
གནོད་པ་རྩ་བ་ནས་བྱེད་མི་རུང་ཞེས་གསུང་། མོས་ཚེ་རབས་ཐམས་ཅད་དུ་རྗེས་སུ་འཛིན་པའི་སྐྱབས་འཇུག་
ཞུས། དེ་ནས་མོ་དགའ་སྤྲོ་དང་བཅས། མདོ་སྨད་དུ་ཕྱིར་ལོག

A few days later, Lhamo finally reached the cave of the old wise yogi. At the entrance to the cave, she saw animals who were normally enemies living in peace together.

Lhamo offered the yogi a pure white scarf and explained why she was there. She told the yogi that she and Palden longed to have a child.

“Faith is like a tree,” the yogi told her. “If you follow the path of caring for others, then your dreams will come true like fruits that grow on a tree. You have already shown compassion and kindness on your journey. If you continue to live this way your wish will be fulfilled.”

༄༅། །སེམས་བཟང་ལྷ་མོ་ཕ་ཡུལ་དུ་བདེ་བར་འཁྱོར། རྣལ་འབྱོར་བས་གསུང་བའི་ལུང་བསྟན་དེ། ཁྱོ་ག་དཔལ་ལྡན་སེང་གེ་ལ་བཤད་པ་ན། ཕོ་ཤིན་ཏུ་དགའ་སྟེ་ན་རེ། ཝ་ཅག་གཉིས་བུ་ཕྲུག་གི་ཕ་མར་གྱུར་དུ་འགྱུར་ངེས་པ་ཐག་ཆོད། བུ་ཕྲུག་གི་མ་འོངས་མདུན་ལམ་གྱི་ཆེད་དུ་ད་ལྟ་ནས་གྲོས་བྱས་ན་བཟང་། ཞེས་གྲོས་མགོ་བརྩམས། མོ་ན་རེ། བུ་ཕྲུག་གི་དགེ་རྒན་གཙོ་བོ་ཕ་མ་ཡིན་ཞེས་དམ་པ་མང་པོས་གསུང་ཡོད་པ་ལྟར། ཡ་རབས་སྤྱོད་བཟང་དང་། ཤེས་འཛིན་གཉིས་ལྡན་གྱི་བུ་ཕྲུག་ཅིག་སྐྱེད་སྲིང་བྱེད་པ་ལ། ཝ་ཅག་གཉིས་ཀྱིས་ལས་འགན་ཁུར་དང་འཁུར་ཞེས་ལན་བཏབ། དེ་ནས་ཁྱོ་ཤུག་གཉིས། མདོ་སྨད་བྱང་བརྒྱུད་ཀྱི་དགོན་པ་རྣམས་ལ་མཇལ་བསྐོར་དུ་སོང་། བྱང་གི་དགོན་ཆེན་བཞི་སྟེ་བྱ་ཁྱུང་དགོན། སྐུ་འབུམ་བྱམས་པ་གླིང་། དགོན་ལུང་དགོན། གསེར་ཁོག་དགོན། དེ་བཞིན་རེབ་གོང་རོང་བོ་དགོན། །ཟླ་བྲང་བཀྲ་ཤིས་འཁྱིལ་སོགས་ལ་མཆོད་འབུལ་རྒྱ་ཆེན་པོ་བྱས་པས་མ་ཚད། ཟི་ལིང་དང་ག་ཅི་གྲོང་ཁྱེར་སོགས་སུ་ཕྱིན་ཏེ། ཉ་དང་སྲོག་ཆགས་མང་བོའི་སྲོག་བླུས། རྨི་ལམ་དང་རེ་བ་མངོན་འགྱུར་ཡོང་བར་སྨོན་ལམ་ཡང་ཡང་བཏབ།

With a glad heart, Lhamo returned home and told her husband Palden about the yogi's advice and prediction.

The couple decided to start on the path of caring for others by making a pilgrimage to some holy sites in Northen Amdo. On their way back home, they stopped at markets in the cities of Xining and Kachu. There, they purchased many live fish and animals and set them free.

༄༅།། སངས་རྒྱས་ཀྱིས་ཆོས་འཁོར་བསྐོར་བའི་དུས་ཆེན། དྲུག་པའི་ཚེས་བཞི་ཉིན། སེམས་བཟང་ལྷ་མོ་ལ་བུ་ཡིད་དུ་འོང་བ་ཞིག་སྐྱེས། མོ་དང་ཁྱོ་ག་དཔལ་ལྡན་སེང་གེ་གཉིས་ཤིན་ཏུ་དགའ་སྟེ། ཡུལ་མི་དག་མགྲོན་དུ་བོས། བཙས་སྟོན་རྒྱ་ཆེན་པོ་བྱས། མིང་ལ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ་བཏགས། མོ་བ་དང་རྩིས་པ། ལྷ་བ་ཀུན་ཁ་གཅིག་མཐུན་གྱིས། བུ་ཆུང་འདི་ནར་སོན་དུས། བོད་ཀྱི་རིག་གནས་ཞི་ལ་སྲེལ་བ་དང་། ཞིའི་རིག་གནས་བོད་ལ་འདྲེན་ཐུབ་པ། ལྷག་པར་དུ། མི་རིགས་ཀྱི་ངོ་བོ་མཚོན་བྱེད། ཆོས་དང་རིག་གནས། ཡ་རབས་གོམས་གཤིས་སོགས་འཛིན་སྐྱོང་སྲེལ་གསུམ་བྱེད་པ་ལ། རྣམ་དཔྱོད་འགྲན་ཟླ་དང་བྲལ་བ་ཞིག་འོང་ཞེས་ལུང་བསྟན། ཁོང་བཟའ་མི་གཉིས་དཀོན་མཆོག་གསུམ་གྱི་བྱིན་རླབས་ལ་མི་ཕྱེད་པའི་དད་པ་སྐྱེས། དེ་ནས་མདོ་སྨད་ལྷོ་བརྒྱུད་ཀྱི་དགོན་པ་རྣམས་ལ་མཆོད་འབུལ་དུ་སོང་། ཛ་བ་སྒོ་མང་དགོན། ཀིརྟི་དགོན། བསེ་དགོན། ཨ་མཆོག་མཚན་ཉིད་དགོན། ཚ་ཁོའི་ད་ཚང་དགོན། གཞན་གསེར་རྟ་ལྷ་རིག་གླིང་སོགས་དགོན་པ་མང་པོ་ལ་མཆོད་འབུལ་རྒྱ་ཆེན་པོ་བྱས་སོ།

Nine months later, on a very auspicious day, Lhamo gave birth to a beautiful baby boy. Lhamo and Palden named their son Tsongdu. With joy in their hearts, they invited all their neighbors and the other villagers to their home to celebrate the birth of their new son.

The astrologers told Lhamo and Palden that their son was a very special child. They said that when Tsongdu grew up he would help to preserve the peaceful culture of Tibet by working for the happiness of all beings. Then they went to make offerings to the southern monasteries of Amdo.

༄༅། །བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ་ནི་བྱིས་པ་གཞན་དང་མི་འདྲ་བར། བློ་རིག་གསལ་ཞིང་སྤྱང་གྲུང་ལྡན་པ་ཞིག་ཡིན་པས། མ་ཎི་ཡིག་དྲུག་དང་བཛྲ་གུ་རུ་སོགས། གཟུངས་སྔགས་མང་པོ་བསླབ་མ་དགོས་པར་བློར་འདོན་ཐུབ་པའི་བུ་བག་ཆགས་བཟང་པོ་ཅན་ཞིག་རེད། ཕོ་ཆུང་དུས་ནས་ཨ་མའི་རྗེས་སུ་འབྲངས་ཏེ་ཟོག་རྫི་དང་ལུག་རྫི་བྱས། ཨ་མས་ཀྱང་རང་གི་བུའི་བློ་སྒོ་འབྱེད་སླད་དུ། དཀོན་མཆོག་གི་བྱིན་རླབས། སྐྱེས་བུ་དམ་པའི་རྣམ་ཐར། བཙན་པོའི་ལོ་རྒྱུས། བོད་ཡིག་གི་བྱུང་རིམ། ཐོན་མིའི་བཀའ་དྲིན། ནང་ཆོས་བོད་དུ་དར་ཚུལ། ལོ་ཙཱ་བ་རྣམས་ཀྱི་བཀའ་དྲིན་སོགས། སློབ་དཔོན་མཁས་པའི་རྣམ་ཐར་དང་མཛད་རྗེས་ངག་རྒྱུན་དུ་ཡོད་པ་མང་པོ་དང་། རང་གི་མི་ཚེའི་ནང་དངོས་སུ་བྱུང་སྦྱོང་བའི་དགོད་བྲོ་ང་ཤོར་གྱི་ལོ་རྒྱུས་མང་པོ་ཞར་ཞོར་དུ་བཤད།

As the time passed, everyone could see that Tsongdu was a wonderful child. He was very intelligent and he loved to listen to his mother’s stories. While they were herding yaks, Lhamo told Tsongdu stories about all the famous lamas, and about the kings and queens of Tibet. She also shared stories with her son about her own life.

༄༅།། བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ་རིམ་གྱིས་གཉོམ་ལག་རྒྱས་ཏེ། སེམས་ཤེས་པ་དང་།སྐད་ཆ་འདྲི་ཤེས་པ་ཞིག་ཏུ་གྱུར་ཙ་ན། ཉིན་ཞིག་ཨ་མ་དང་མཉམ་དུ་ཟོག་འཚོ་བཞིན་ཡོད་དུས། ཕོས་ཨ་མ་ལ་འདྲི་རྒྱུར། ཡ་རབས་ཀྱི་སྤྱོད་པ་འབྱུང་སའི་གཞི་གཙོ་བོ་དེ་གང་རེད་དམ། ཨ་མ་ན་རེ། དེ་དགེ་བཅུའི་ཁྲིམས་རེད། དེ་ལ་ལུས་སྡོམ་གསུམ། ངག་སྡོམ་བཞི། ཡིད་སྡོམ་གསུམ་སོགས་བཅུ་ཡོད་པ་རེད། སྲོག་མི་གཅོད་པ། མ་བྱིན་པ་མི་ལེན་པ། འདོད་པས་ལོག་པར་མི་སྤྱོད་པ་གསུམ་ལ་ལུས་སྡོམ་ཟེར། གཞན་མགོ་བསྐོར་བའི་རྫུན་ཚིག། ཕན་ཚུན་དཀྲུག་པའི་ཕྲ་མ། མི་སེམས་དཀྲུག་པའི་ཚིག་རྩུབ། སྙིང་པོ་མེད་པའི་ངག་འཆལ་མི་བཤད་པ་བཞི་ལ་ངག་སྡོམ་ཟེར། གཞན་ནོར་ལ་བརྣབ་སེམས་མི་སྐྱེ་བ། གཞན་ཕྱུག་བཕྱལ་ལ་སྨྱོར་འདོད་ཀྱི་གནོད་སེམས་སྤོང་བ། དཀོན་མཆོག་གསུམ། སྐྱེ་བ་སྔ་ཕྱི། ལས་རྒྱུ་འབྲས་སོགས་མེད་པར་འཛིན་པའི་ལོག་ལྟ་སྤོང་བ་གསུམ་ལ་ཡིད་སྡོམ་ཟེར་ཞེས་འགྲེལ་བཤད་བྱས་དུས། བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོའི་སེམས་སུ་མི་ཚང་མས་སྡོམ་ཁྲིམས་འདི་དག་སྲུང་ཐུབ་པ་ཡིན་ན། འཛིག་རྟེན་འདི་འཁྲུག་རྩོད་སོགས་མེད་པའི་ཞི་བདེའི་གླིང་ཞིག་ཏུ་འགྱུར་ཐུབ་པར་གདོན་མི་ཟ་བར་སྣམ།

Tsongdu was a curious boy. He was always asking his mother questions. One day he asked his mother how to be happy. She smiled and told him about the best ways to live.

“Never hurt other people. Do not to cheat or steal. Most of all, always think in a positive way,” said Lhamo.

“If everyone followed this advice,” answered Tsongdu “the world would be a very peaceful place.“ Lhamo smiled at her son. She felt certain that the predictors’ words from so long ago were sure to come true.

༄༅།། བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ་ལུ་གུ་རྣམས་དང་ལྷན་དུ་ལྷས་ར་ན་རྩེད་མོར་རོལ་ཏེ་ཡོད་དུས། ཁོ་ན་རེ། ང་ལ་གྲྭ་ཆས་གྱོན་ཡོད་པའི་རྨི་ལམ་མང་པོ་བྱུང་ཞེས་བཤད། ལུ་གུ་ཞིག་ན་རེ། དེ་ན་མི་ཚེའི་མདུན་ལམ་བཙལ་རན་འདུག་ཅེས་ལབ། ཁོ་ན་རེ། བཙལ་ལུགས་ཇི་འདྲ་རེད་ཅེས་དྲིས། ལུ་གུ་ན་རེ། ཡོན་ཏན་ཀུན་གྱི་རྒྱལ་པོ་ཡི་གེ་ཡིན་ཞེས་པ་ལྟར། དང་པོར་ཡི་གེ་སྦྱོང་དགོས། ཡི་གེ་ནི་ཡོན་ཏན་གྱི་སྒོ་བརྒྱ་འབྱེད་པའི་ལྡེ་མིག་ཡིན། ཡོན་ཏན་མེད་ན་ངེད་གཉིས་ཀྱི་བར་ལ་ཕལ་ཆེར་ཁྱད་པར་ཆེན་པོ་མེད་པ་རེད་ཅེས་ལབ། ཁོ་ན་རེ། དེ་ན་ཇི་བྱས་ན་ལེགས་ཞེས་དྲིས། ལུ་གུ་ན་རེ། ཡོན་ཏན་ཀྱི་འབྱུང་ཁུངས་དགེ་རྒན་ཡིན། དགེ་རྒན་ལ་ཡོན་ཏན་དགོས་ལ་ལྷག་བསམ་གལ་ཆེན་པོ་ཡིན། ལྷག་བསམ་མེད་པའི་དགེ་རྒན་ཞིག་གིས། ཡོན་ཏན་ཅན་གྱི་སློབ་མ་སྐྱོང་མི་ཐུབ་ཅེས་བཤད། ཁོ་ན་རེ། དེ་ན་ཤེས་རབ་དང་ལྷག་བསམ་ཟུང་ལྡན་གྱི་དགེ་རྒན་ཞིག་གང་ནས་མཇལ་ཐུབ་བམ་ཞེས་དྲིས་དུས། ལུ་གུས་སེམས་བཟང་ལྷ་མོའི་རྨི་ལམ་དང་། རྩེ་ཕང་གི་རྣལ་འབྱོར་པ་དེའི་བྱིན་རླབས་སོགས་ཆ་ཚང་བ་བཤད་པ་ན། ཁོས་རྩེད་ཕང་ལ་འགྲོ་རྒྱུའི་སེམས་ཐག་བཅད། ལུ་གུ་ན་རེ། གལ་ཏེ་རང་འགྲོ་ན། ལོ་གསར་གྱི་ཟང་ཟིང་ཆེ་བའི་སྐབས་སུ་ཐར་ཐུབ་ཅེས་བློ་བརྟོན།

One day, Tsongdu was playing in the sheep pen when a little lamb came up and started talking to him. The little lamb told Tsongdu the story of Lhamo's dream and her journey to see the wise old yogi. Tsongdu decided that he too would like to make the journey to see this famous yogi. For some time now, Tsongdu had dreamed of becoming a monk. "Perhaps," thought Tsongdu, "the yogi can help me achieve my dream."

༄༅། ལོ་གསར་གྱི་རྒྱ་ལོའི་ཚེས་གཅིག་ཉིན། སེམས་བཟང་ལྷ་མོས་གོམས་སྲོལ་ལྟར། ཞོགས་པ་སྔ་བོར་ཆུ་བླངས་པ་དང་། དཀོན་མཆོག་གི་རྟེན་དྲུང་དུ་མཆོད་པ་བཤམས། དཔལ་ལྡན་སེང་གེ་རི་མགོར་སྐྱེས་ལྷ་མཆོད་དུ་སོང་། བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ་སྡེ་བའི་བྱིས་པ་རྣམས་དང་ལྷན་དུ་ཤིང་ཏོག་སློང་ཞོར་ལ། ཁྱིམ་ཚང་རེ་རེའི་སྒོ་ནས་སྐད་གསེང་མཐོན་པོས། ལོ་གསར་བཟང་ཞེས་ཁ་གཡང་བསྒྲགས། ཤིང་ཏོག་སློང་ཚར་ཏེ། ཕྱིར་ནང་ལ་བསླེབས་དུས། སེམས་བཟང་ལྷ་མོས་ལོ་གསར་གྱི་སྡེར་ཁ་སྒྲིག་བཞིན་མཆིས། ཁོས་ཨ་མས་མི་ཤེས་ས་ནས། མར་ཆུར་གྱི་ནང་ལ་བརྫིས་པའི་རྩམ་པ་རྒྱ་མ་འགའ། སློག་པ་གཅིག། ལྷམ་སྣ་ལེབ་གཅིག། ཞྭ་གཅིག་བཅས། ཁུར་ཤིང་ཞིག་གི་བར་དུ་བསྡམས་ཏེ། ལུག་རའི་ནང་དུ་སབས(སྦས)། དེ་ནས་ཁྱིམ་མཚེས་ལ་ལོ་སར་སྐྱུལ་དུ་སོང་། ནང་མི་ཚང་མ་ལྷན་དུ་འཛོམས་ཏེ་གྲོ་མ་འབྲས་བཙས་ཟོས། ཉི་ཟེར་རི་རྩེར་འཕྲོས་པ་དང་། སྡེ་མི་ཚང་མ་ཁྱིམ་ཚང་གཅིག་ནས་གཅིག་གི་ནང་ལ་ལོ་སར་དུ་སོང་སྟེ། རོ་བརྒྱ་ལྡན་པའི་བོད་ཟས་སྣ་མང་ལ་རོལ་བ་དང་། དགེ་འདུན་པ་རྣམས་ཀྱིས་གཡང་འབོད་གསུང་། སྐྱེས་ཕོ་མོ་རྣམས་གླུ་དང་གར་ལ་རོལ། ཚང་མ་དགའ་སྤྲོའི་ངང་ལོ་གསར་གྱི་དུས་སྟོན་ལ་གཡེང་སྟེ་ཡོད་དུས། བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོས་ཁུར་ཤིང་རྒྱབ་དུ་ཁུར། ཁ་དབུས་སུ་ཕྱོགས་ཏེ་མདུན་ལམ་འཆོལ་དུ་ཆས།

Very early on New Years Day, Lhamo was busy decorating the prayer room and making offerings to the statues of the Buddhas. Palden went to make fire offerings to the local gods. The village children went door to door collecting candies from their neighbors.

Tsongdu did not join the other children. He had made up his mind to visit the yogi and was busy preparing for his journey. He packed some clothes and food and slipped quietly out of his house. Nobody noticed he was gone because they were all busy celebrating.

༄༅།། སེམས་བཟང་ལྷ་མོ་དང་དཔལ་ལྡན་སེང་གེ་གཉིས་མཚན་མོར་ནང་དུ་ལོག་དུས། བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་
པོ་མཐོང་རྒྱུ་མེད་པས། སེམས་འཚབ་ནས་ཁྱིམ་མཚེས་གཡས་གཡོན་ལ་སྐད་ཆ་དྲིས་ཀྱང་། བུ་བརྩོན་འགྲུས་
བཟང་པོའི་གྲིབ་མ་ཙམ་མཐོང་མཁན་མེད་པས། སེམས་བཟང་ལྷ་མོའི་སེམས་སྡུག་བསྔལ་གྱིས་མནར་ཏེ་དྲན་
མེད་དུ་བརྒྱལ། དཔལ་ལྡན་སེང་གེ་དང་ཁྱིམ་མཚེས་རྣམས་ཀྱིས་རྟ་བཞུང་སྣ་བཞུང་གིས། ཕྱོགས་གང་སར་
བཙལ་ཀྱང་མ་རྙེད། ཉིན་འགའི་རྗེས་སུ། ལུ་གུ་ཆུང་ཆུང་དེས་བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ་མདུན་ལམ་འཚོལ་
དུ་སོང་བའི་ལོ་རྒྱུས་བཤད་པ་ན། སེམས་བཟང་ལྷ་མོའི་སེམས་སྔོད་དུ་བབས། དཔལ་ལྡན་སེང་གེ་དང་ལྷན་
དུ་ཅི་དྲགས་གང་དྲགས་ཀྱི་གྲོས་བཏབ་མཐར། བུའི་རྗེས་སུ་སོང་སྟེ། ཁོ་རང་གི་འདོད་པ་ལྟར། མདུན་ལམ་
འཚོལ་བ་ལ་ཕན་གྲོགས་བྱེད་རྒྱུར་གྲོས་འཆམ་བྱུང་། ཕྱི་ཉིན་གཡག་རྣམས་ལ་ཁལ་བཀལ། འབྲི་མཛོ་མོ་
རྣམས་དེད། ར་ལུག་ཡུལ་མི་སྐྱོ་པོའི་ཚོགས་ལ་བགོས། ཁམས་ཕྱོགས་བརྒྱུད་དེ་དབུས་ཕྱོགས་སུ་བུའི་རྗེས་སུ་ཆས།

When Palden and Lhamo gone back home in the evening, they looked around for Tsongdu and soon discovered that he was missing. They looked for their son everywhere but found no trace of him. The villagers got on their horses to search for him, but he was nowhere to be found.

A few days later as Lhamo sat crying, the little sheep came to see her. He told her why Tsongdu had suddenly disappeared. Lhamo was relieved to hear news of her son but the news also worried her. The journey to see the yogi was not an easy one. Lhamo and her husband decided to go after Tsongdu. They gathered their yaks for the trip and distributed their sheep and goats to their neighbors. As soon as they could, Lhamo and Palden set off on the long trip to find their son.

༄༅།། བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ་ཕ་ཡུལ་མགོ་ལོག་ནས། ཉིན་འགའ་སོང་བའི་འཕྲོར། ལུས་ངལ་དུབ་གྱིས་མནར། སེམས་པ་མ་དྲན་པས་སྐྱོ། རྡོ་ཕ་བོང་ཞིག་ལ་རྒྱབ་བསྙེས། ཕ་མ་གཉིས་ཀྱི་ཕྱོགས་ལ་སེམས་འཁོར་ཏེ་ཡོད་དུས། གཉིད་ལ་ཡུར་སོང་། རྨི་ལམ་དུ་བུད་མེད་དཀར་མོ་ཞིག་སྤྲིན་དཀར་གྱི་ཕུང་པོ་ཞིག་གི་དཀྱིལ་ནས། ལུས་ཕྱེད་ཡར་འཕགས་ཏེ་ན་རེ། མ་འོངས་མདུན་ལམ་འཚོལ་བ་ལ། འགྱུར་མེད་སེམས་ཤུགས་བརྟན་པོ་དགོས། འདོད་པ་ལག་ཏུ་མ་ལོན་པར། བློ་སྨ་མ་མང་རིགས་ཀྱི་བུ། ཞེས་སྤྲིན་ནང་དུ་འཐིམས་སོང་། དེ་ནས་གཉིད་སངས་བུད་མེད་དེས་གདམས་པའི་ངག་ཤོ་ལོ་ཀ་དེ་ལ་བསམ་བློ་གཏོང་བཞིན་ལམ་དུ་ཆས།

As his parents set out to find him, Tsongdu continued on his journey. After walking for a couple of days, he started to get tired. Tsongdu also started to feel sad. He missed his parents very much. He sat down on a big rock and thought about what he should do. Exhausted, Tsongdu fell asleep. In his dream, Tsongdu saw a soft, white cloud. He saw a beautiful woman emerge from the cloud. She told Tsongdu not to lose his determination, his future goal was close at hand.

༄༅། །བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ་ཡིད་དུ་འོང་བའི་ལུང་བ་ཞིག་ཏུ་བསླེབས། དེའི་རང་བྱུང་མཛེས་སྡུག་གིས་ཡིད་དབང་འཕྲོགས་ཏེ་ན་རེ། སྔོ་ལྗང་རི་བོས་ཁ་བའི་དབུ་ཞྭ་གྱོན། གཙང་ཆབ་སྔོན་མོས་སྙན་པའི་གླུ་དབྱངས་ལེན། གསེར་མདོག་བྱིའུས་དགའ་བའི་བྲོ་གར་འཁྲབ། མདུན་ལམ་འཚོལ་བའི་བུ་ངའི་སེམས་པ་སྤྲོ། ཞེས་བླངས་པ་ན། རི་བོང་ཞིག་དང་རྐྱང་ཞིག་གམ་དུ་འོངས་ཏེ་ན་རེ། བུ་ཆུང་གང་དུ་འགྲོ་ཞེས་དྲིས། བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ་ན་རེ། མདུན་ལམ་འཚོལ་དུ་འགྲོ་ཞེས་ལན་བཏབ། རི་བོང་ན་རེ། ལུང་སྟོང་ནས་མདུན་ལམ་མི་རྙེད་ཅེས་བཤད། བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ་ན་རེ། ཕྲན་རྩེད་ཐང་གི་རྣལ་འབྱོར་བ་དེའི་མདུན་དུ་འགྲོ་མཁན་ཡིན་ཞེས་ལན་བཏབ་པར། རི་བོང་གིས། དེས་ན་ཤིན་ཏུ་བཟང་། མདུན་ལམ་ཕུགས་ཐུབ་པ་ཞིག་འཚོལ་ཞོག་ཅེས་བརྗོད།

When he woke up, Tsongdu no longer felt tired or so sad. He walked until he came to a beautiful valley. The green mountains were wearing snow hats. The rivers sang beautiful songs. Golden birds danced in the sky. It was all so beautiful that Tsongdu started to sing. As he sang, a rabbit and horse appeared. Just as the woman in his dream, they too encouraged Tsongdu not to give up. They told him that one day his dreams would come true.

༄༅། །བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ་འདམ་གཞུང་དུ་སླེབས་དུས། རྒན་པོ་རྟ་སྔོ་ནག་ཆིབས་པ་ཞིག་ལ་ཐུག་རྒན་པོས་སྐད་ཆ་མང་པོ་དྲིས་མཐར། བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ། སེམས་བཟང་ལྷ་མོའི་བུ་ཡིན་པ་ཤེས་ཏེ་ཤིན་ཏུ་དགའ་ནས་ན་རེ། ཡོན་ཏན་གཞོན་པའི་དུས་ན་སློབ་ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར། ལོ་ཆུང་དུས་ནས་དགོན་པ་དང་སློབ་གྲྭ་གང་ཙུང་འགྲིམ་སྟེ། ཡོན་ཏན་སྦྱངས་ན་མ་འོངས་པར། རང་གཞན་གྱི་དོན་རྒྱ་ཆེན་པོ་བསྒྲུབ་ཐུབ་པ་མ་ཟད། མི་རིགས་ཀྱི་ཁྱད་ཆོས་ལྡན་ལ། དེང་རབས་ཀྱི་ཆ་རྐྱེན་ཡོད་པའི་གངས་ལྗོངས་ཤིག་འཛུགས་སྐྲུན་བྱེད་པ་ལ། ཞབས་འདེགས་མི་དམན་པ་ཞིག་ངེས་པར་དུ་བསྒྲུབ་ཐུབ་ཅེས་བསླབ་བྱ་མང་པོ་གནང་། བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོའང་རང་གི་ཨ་མ་ངོ་ཤེས་མཁན་ཞིག་ལ་ཐུག་པས་ཤིན་ཏུ་དགའ། རྒན་པོ་ན་རེ། ཡིད་ཕངས་པ་ཞིག་ལ། ང་ཚོ་བོད་ཀྱི་གཞོན་སྐྱེས་མང་པོས་ཕུགས་བསམ་ལ་བསམ་བློ་མི་གཏོང་བར། ཉེ་མ་གང་འཚོལ་གྱིས་མི་ཚེ་ཆུད་ཟོས་སུ་གཏོང་བཞིན་ཡོད་པ་རེད་ཅེས་མིག་ནས་མཆི་མ་ཤོར། རྟ་གཡུ་བྱ་དང་བྲོ་ཁ་མང་པོ་བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ་ལ་སྤྲད་དེ་ཕྱིན།

When Tsongdu got close to Lhasa he came across an old man riding a horse. The man stopped to talk to Tsongdu. After asking many questions, the old man realized that Tsongdu was Lhamo’s son. The old man told Tsongdu how he had met his mother many years ago when she was making her journey to see the yogi.

Then he said, “You look very tired, and you are making an important journey. Take my horse. You need it more than I do.”

“Thank you Sir, you are very kind,“ replied Tsongdu, “ but I cannot accept your offer.” The old man insisted. “You have to respect the wishes of your elders,” he said.

So Tsongdu accepted the horse with gratitude. As he set off, the old man reminded him to study hard and to never give up on his dreams.

༄༅།། བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ་ལྷ་སར་བསླེབས་ཏེ། སྐྱིད་ཆུའི་ཁར་ངལ་གསོ་བཞིན་ཡོད་དུས། ཉ་གཉིས་ཆུ་འགྲམ་དུ་འོང་སྟེ་སྐད་ཆ་མང་པོ་དྲིས་མཐར། ལོ་བཅུའི་སྔོན་ལ་རང་ཉིད་སྐྱོབ་མཁན་གྱི་དྲིན་ཆེན། མདོ་སྨད་མགོ་ལོག་གི་བུད་མེད་སེམས་བཟང་ལྷ་མོའི་བུ་ཡིན་པ་ཤེས་ཏེ་ན་རེ། ཉིད་ཀྱི་ཨ་མས་ངེད་གཉིས་ཀྱི་སྲོག་བསྐྱབས་སོང་། ད་དྲིན་ལན་མཇལ་ཚོག་ཅེས་རྗེ་རིན་པོ་ཆེ་མདོ་སྨད་དུ་འཁྲུངས་པ། གདུལ་བྱ་དབུས་ནས་བསྐྱངས་པ་སོགས། རྗེ་རིན་པོ་ཆེའི་ཡོན་ཏན་མང་པོ་བརྗོད་པ་ན། བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ་ན་རེ། ཕྲན་ལའང་རབ་ཏུ་བྱུང་འདོད་ཀྱི་འདུན་པ་ཡོད་ཅེས་བཤད་ཙ་ན། ཉ་ན་རེ། འདུན་པ་དེ་ནི་རླབས་ཆེན་རེད། རྒྱུ་མཚན་ནི། ད་ལྟ་ཚན་རིག་མཁས་པ་མང་པོས་ཀྱང་། ནང་ཆོས་ནི་སེམས་ཀྱི་ཚན་རིག་ཞིག་ཡིན་པ་དང་། དེ་ནི་མི་སེམས་ཞི་བདེ་བཟོ་བྱེད་ཀྱི་ལག་ཆ་འགངས་ཅན་ཞིག་རེད་ཅེས་གདེང་འཇོག་ཆེན་པོ་བྱེད་བཞིན་ཡོད་པ་མ་ཟད། ནང་ཆོས་ཉམས་ལེན་བྱེད་མཁན་གྱི་གྲངས་ཇེ་མང་ནས་ཇེ་མང་དུ་འགྲོ་བཞིན་ཡོད་པ་རེད། ཅེས་ཆོས་ཀྱི་ཡོན་ཏན་མང་པོ་བརྗོད་མཐར། ཉ་གཉིས་ཀྱིས་ཁོ་རྒྱབ་ཏུ་ཁུར་ནས་ཆུའི་ཕ་རོལ་དུ་བསྐྱལ།

To arrive at Lhasa, Tsongdu had to cross the Kyichu River, which was wide and deep. Without a boat, he could not continue on his journey. Tsongdu was trying to think of a way to get across the river when two gold fish suddenly appeared. They asked Tsongdu where he was from and where he was going. After they had talked for a while the fish realized that this was the son of the woman who had saved them so many years ago. The fish offered to take Tsongdu across the river. His horse urged him to go. He could swim across the river alone. Soon, they all arrived safely to the other side. “Study hard,” said the fish as they bid Tsongdu farewell, “and one day you will become a great scholar.”

༄༅། །བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ། ཤིང་ཏོག་སྣ་ཚོགས་སྐྱེས་པའི་ནགས་གསེབ་ཅིག་ཏུ་བསླེབས་དུས། ཤྭ་བ་ཞིག་ལ་ཐུག ཤྭ་བ་ན་རེ། ཆ་ལུགས་ལ་བལྟས་ན། མདོ་སྨད་ནས་ཡིན་པ་འདྲ་ཞེས་དྲིས། ཁོ་ན་རེ། མགོ་ལོག་ནས་ཡིན་ཞེས་ལན་བཏབ། ཤྭ་བ་དེས་སྐད་ཆ་མང་པོ་དྲིས་པ་ན། བུ་ཆུང་མདུན་ལམ་འཚོལ་དུ་འགྲོ་མཁན་ཞིག་ཡིན་པ་དང་། ལོ་བཅུའི་སྔོན་ལ་རང་ཉིད་ཐུག་སྐྱོང་བའི་བུད་མེད་དེའི་བུ་ཡིན་པ་ཤེས་ནས་ན་རེ། ཤིན་ཏུ་བཟང་། མདུན་ལམ་བཙལ་ན། རང་དོན་ཁོ་ན་མ་ཡིན་པར། རང་གི་ལུང་བ་དང་མི་རིགས་ཀྱི་བདེ་དོན་ལ་བསམ་སྟེ་འཚོལ་དགོས། གང་ལ་ཞེ་ན། མི་རིགས་ཤིག་གི་ཡར་རྒྱས། ཁྱིམ་ཚང་ཞིག་གི་ཡར་རྒྱས་སོགས། མི་སེམས་ཡར་རྒྱས་ལ་ཐུག་ཡོད། མི་སེམས་ཡར་རྒྱས་ནི་སྤྱི་ཚོགས་ཡར་རྒྱས་ཀྱི་སྣ་འདྲེན་ཡིན་ཞེས་སོགས་དོན་སྙིང་ལྡན་པའི་བསླབ་བྱ་མང་པོ་གནང་བ་དང་། ལམ་སྣ་ཁྲིད་དེ་ནགས་ཚལ་གྱི་ཕྱི་རུ་བསྐྱལ།

Tsongdu and his horse traveled until they arrived in a forest filled with fruit trees. Tsongdu had never seen such a place. He marveled at the abundance of ripe fruit hanging in every tree. Tsongdu was so taken with the place, that he was startled when a deer came over to greet them. “Looking at your clothes, I think you must be from Amdo,” it said. Tsongdu nodded. The deer told him of a woman he had met years ago who was from Amdo who had saved him from a hunter. “That was my mother,” said Tsongdu proudly. The deer was so happy to meet the son of this kind woman that he helped Tsongdu and his horse find their way through the large forest. When they arrived at the edge of the forest the deer wished Tsongdu and his horse a safe journey. “Remember to study hard,” said the deer, echoing the words of the old man and the gold fish. “And try to help all beings,” it said, as Tsongdu and his horse rode into the distance.

༄༅། ཉིན་ཞིག་བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ་སྟག་ཅིག་ལ་ཐུག་སྟེ་སྐྲག སྟག་ན་རེ། བུ་ཆུང་སྐྲག་མི་དགོས། ང་ཚོ་དུད་འགྲོ་ཚོར་ཁྱེད་འགྲོ་བ་མིའི་རྣམ་དཔྱོད་ལྟ་བུ་མེད་སོད། འོན་ཀྱང་འཚེ་བ་སྤངས་པའི་དུད་འགྲོ་མང་པོ་ཡོད་པ་རེད། ད་ལྟ་བོད་མིའི་ནང་ལའང་། སེམས་ཅན་གྱི་བདེ་དོན་སྒྲུབ་མཁན་དང་། རང་བྱུང་གི་ཁོར་ཡུག་སྲུང་སྐྱོབ་བྱེད་མཁན། འཚེ་མེད་ཞི་བའི་ལྟ་གྲུབ་སྤེལ་མཁན་གྱི་སྐྱེས་ཆེན་མང་པོ་ཡོད་པ་ཡིན་དུས་སྤོབས་པ་སྐྱེ་འོས་པ་ཞིག་རེད། འོན་ཀྱང་ཁྱེད་བོད་མི་ཕལ་མོ་ཆེས་ཀྱང་དུས་ཚོད་ལ་དམ་འཛིན་བྱས་ཏེ། ཡར་རྒྱས་དང་འཛུགས་སྐྲུན་གྱི་ཕྱོགས་སུ་འབད་བརྩོན་བྱེད་ཐུབ་པ་ཡིན་ན། སྤྱི་ཚོགས་རྗེས་ལུས་ཀྱི་རྣམ་པ་འདི་བསྒྱུར་ནས་མི་རིགས་ཀྱི་ཁྱད་ཆོས་ལྡན་ལ། དེང་རབས་ཅན་གྱི་ཆ་རྐྱེན་ཚང་བའི་སྤྱི་ཚོགས་ཤིག་ཏུ་འགྱུར་ཐུབ་པ་ལ་ཐེ་ཚོམ་མེད་ཅེས་བསླབ་བྱ་རྩ་ཆེན་པོ་མང་པོ་གནང་ཞོར་དུ། བུ་ཆུང་གི་ལམ་སྣ་རྣལ་འབྱོར་བའི་སྒྲུབ་ཕུག་གི་ཕྱོགས་སུ་དྲངས།

After some time, Tsongdu and his horse drew close to the wise old man's cave. They stopped short when they saw a ferocious tiger close by. "Don't worry," said the tiger. "I will not hurt you. I've been meditating on compassion for many years."

"You mean you aren't dangerous?" asked Tsongdu in disbelief.

"I assure you, I am not," said the tiger, "and there are many other animals just like me. We have learned that to be truly spiritual one must do more than just say prayers. One must also do good things for others."

The tiger invited Tsongdu to follow him. "I will take you to the see the yogi," it said.

༄༅། །བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ་རྩེད་ཐང་དུ་འཁྱོར། རྣལ་འབྱོར་བ་དེའི་དྲུང་དུ་ཕྱག་གསུམ་ཕུལ། ཡོང་དོན་ཆ་ཚང་ཞུས། རྣལ་འབྱོར་བ་ན་རེ། མདུན་ལམ་གྱི་ཆེད་དུ། ཡོན་ཏན་སློབ་པར་འོང་བ་དེ་ཤིན་ཏུ་བཟང་མོད། ཕ་མས་བཀའ་འཁྲོལ་མེད་ན། རབ་བྱུང་གི་སྡོམ་པ་འབོག་འཛོག་བྱེད་མི་ཐུབ་ཅེས་གསུང་། བུའི་སེམས་པ་སྐྱོ། མིག་མཆི་མས་གང་། ལག་ཐལ་མོ་སྦྱར་ཏེ་ན་རེ། དེ་ལྟར་ཡིན་ན། ངས་གངས་ལྗོངས་དང་། རྒྱལ་བའི་བསྟན་པ་ལ་ཞབས་ཞུ་ཇི་ལྟར་བསྒྲུབ་ཐུབ་ཅེས་ཞུས། རྣལ་འབྱོར་བའི་ཞལ་རྩུང་ཟད་འཛུམ་སྟེ་ན་རེ། དགེ་ལེགས་ཀུན་གྱི་རྩ་བ་ཡིད་བཞིན་ནོར་ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར། རྒྱལ་བའི་བསྟན་པ་རིན་པོ་ཆེ་ནི། འཛིག་རྟེན་ལ་བདེ་ལེགས་འབྱུང་བའི་སྒོ་གཅིག་པུ་རེད། དེ་འཛིན་སྐྱོང་སྤེལ་གསུམ་བྱེད་མཁན། བོད་མི་རིགས་ཀྱི་ང་པོ་ཡུན་རིང་དུ་གནས་ན། མདོ་སྔགས་ཟུང་འབྲེལ་གྱི་བསྟན་པ་དེ་ཙམ་དུ་གནས་ཐུབ་ལ། འཛིག་རྟེན་འདིར་བཀྲ་ཤིས་བདེ་ལེགས་ཀྱི་མཚན་མ་རྟག་ཏུ་འབྱུང་། ཞེས་གསུངས་པ་དང་། དང་པོར་སློབ་སྦྱོང་ལ་རེམ་དགོས་པའི་བཀའ་སློབ་མང་པོ་གནང་།

Finally, the group arrived at the yogi's cave. Since the old man was meditating peacefully on the grass, Tsongdu, his horse, and the kind tiger waited patiently for him to speak. The old man finally opened his eyes and asked Tsongdu what had brought him on this journey so far away from his home. Tsongdu told the yogi about his dream to become a monk. Upon hearing Tsongdu's sincere words, the yogi put his hand on Tsongdu's chest and told him that he would take him as a student. He told Tsongdu that if he studied hard, one day he would become a monk.

༄༅།། ཉིན་འགའི་རྗེས་སུ། ཕ་མ་གཉིས་ཀྱང་དེར་བསླེབས། ཐམས་ཅད་ཤིན་ཏུ་དགའ། དེ་ནས་རྣལ་འབྱོར་པའི་ཞལ་ནས། མདུན་ལམ་ལེགས་ཉེས་དེ་ཕ་མས་རྒྱབ་སྐྱོར་དང་། དགེ་རྒན་གྱི་ལྷག་བསམ། བུ་རང་གི་བརྩོན་སེམས་དང་སྤོབས་པ་ལ་རག་ལས་པས། སེམས་ཤུགས་ལ་འགྱུར་བ་མེད་པར་བརྩོན་ཏེ་གོམས་ན། སྒྲུབ་མི་ཐུབ་པའི་བྱ་བ་སྣ་གཅིག་ཀྱང་ཡོད་པ་མ་རེད། དཔེར་ན། སྤྱོད་འཇུག་ལས། གོམས་ན་སླ་བར་མི་འགྱུར་བའི། །དངོས་དེ་གང་ཡང་ཡོད་མ་ཡིན། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར། དང་པོ་ཤེས་བྱ་སྣ་ཚོགས་ལ་སྦྱངས་ཏེ། སེམས་ཡར་རྒྱས་སུ་གཏོང་དགོས། སེམས་ཡར་རྒྱས་ཇི་ཙམ་སོང་ན། སེམས་ཀྱི་ནུས་པ་དེ་ཙམ་དུ་ཇེ་ཆེར་འགྲོ། སྐྱོན་ཀུན་ཟད་ཡོན་ཏན་ཀུན་ལྡན་གྱི་སངས་རྒྱས་དེ་ཡང་། སེམས་ཀྱི་ནུས་པ་ལ་བརྟེན་ནས་བྱུང་བ་ཡིན་ལ། དེང་རབས་ཀྱི་འཕྲུལ་ཆས་ངོ་མཚར་བ་རྣམས་ཀྱང་། སེམས་ཀྱི་ནུས་པའི་ཐོན་འབྲས་མ་ཡིན་པ་གཅིག་ཀྱང་མེད། སེམས་ཀྱི་ནུས་པའི་ཕྱོགས་ནས་མི་ཐམས་ཅད་གཅིག་མཚུངས་ཡིན་ཡང་། སློབ་གསོའི་བཟང་ངན་དང་། ཆ་རྐྱེན་ཡོད་མེད། གོ་སྐབས་ཐོབ་མ་ཐོབ་སོགས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ལ་བརྟེན་ནས། ཡོན་ཏན་ཡོད་མེད་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཤོར། སེམས་ཀྱི་ནུས་པའི་ཆེ་ཆུང་དང་། འཛོན་ཐང་ཡོད་མེད་སོགས་ཀྱི་ཁྱད་པར་ཤོར་འགྲོ་བ་དེ་རེད་ཅེས་གསུངས།

Tsongdu stayed with the yogi for several days. He listened patiently to all the wise advice the yogi gave him. The yogi told him that anything was possible if he worked hard. He also told him that children need the support of their parents and teachers to fulfill their dreams. Tsongdu knew this was true. With each passing day he missed his parents more and more. He wondered when he might see them again.

To Tsongdu’s great surprise and joy, when he woke up the next morning he saw his parents sitting outside the yogi’s cave. He could hardly believe what he saw. He would finally be able to tell them all about his great journey.

༄༅།། དེ་ནས་རྒྱལ་འབྱོར་བ་དེས་བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ་ལ་རབ་བྱུང་གི་སྡོམ་པ་གནང་སྐེ་ན་རེ། རབ་ཏུ་བྱུང་ཞེས་པ་ལུགས་སྲོལ་ཙམ་མ་ཡིན་པར། ཟབ་པ་དང་རྒྱ་ཆེ་བའི་ཆོས་ལ་མཐར་ཕྱུག་པ་ཞིག་སྦྱངས་ཏེ། གཞན་དོན་དོན་གཉེར་གྱི་བློ་ལ་སྦྱར། ཉམས་ལེན་གནད་དུ་བཟུང་སྟེ་གཞན་དོན་སྒྲུབ་པ་ལ་བརྩོན་ན་ཆོས་པ་ཡིན། དེ་ལྟ་བུའི་ཆོས་སྒྲུབ་པའི་གོ་སྐབས་སྐྱ་ས་འཛིག་རྟེན་པའང་ཡོད་པ་ཡིན། བསམ་པའི་འཁོར་སོ་བཟང་པོ་ལག་ལེན་དུ་བསྟར་ན། ལུས་ངག་ཡིད་གསུམ་གྱི་སྤྱོད་པ་ཚང་མ་ཆོས་ཡིན་གསུངས་པ་ལྟར། བོད་མི་མང་གི་མདུན་ལམ་ལ་དམིགས་ཏེ། བསམ་པ་རྣམ་དག་གིས་སྤྱི་ཚོགས་ཞབས་ཞུ་ལ་འབད་ན། ཆོས་པ་ཡིན་པ་ལ་ཐེ་ཚོམ་མེད། ཡིན་ནའང་། གཙོ་བོ་སེམས་ཀྱི་འཁོར་སོ་ལ་རག་ལས། སེམས་ཀྱི་འཁོར་སོ་མ་བཟང་ན། ལུས་མཆོད་ཁང་དུ་བསྡད་ཀྱང་ཆོས་པ་མིན་ཞེས་གསུངས་ཡོད། གཞན་དོན་བསྒྲུབ་པ་ལ་བྱམས་སྙིང་རྗེས་སེམས་རྒྱ་ཟེན་དགོས། སྙིང་རྗེ་ནི་གཞན་ཕན་གྱི་འབྱུང་ཁུངས་ཡིན་ཡང་། དེ་ལ་ཤེས་རབ་ཀྱི་གྲོགས་ངེས་པར་དུ་མཁོ། ཤེས་རབ་ཀྱི་གྲོགས་སུ་འབྲེལ་བའི་སྙིང་རྗེ་དེ་ལ། འཛིག་རྟེན་ཞི་བདེ་ཅན་དུ་བསྒྱུར་ཐུབ་པའི་ནུས་པ་ཡོད་པ་རེད་ཅེས། མདུན་ལམ་གྱི་ཕྱུགས་བཏན་པའི་ཆེད་དུ། བུ་བརྩོན་འགྲུས་བཟང་པོ་ལ། ཐོག་མར་བྱམས་སྙིང་རྗེ་བསྒོམ་དུ་བཅུག་གོ། །

Tsongdu’s parents listened to every word of their son’s tale. They decided to stay with the yogi until Tsongdu could fulfill his dreams. Seeing that Tsongdu and his parents were so determined, and that Tsongdu had learned the lessons he had been taught, the yogi knew that it was time for Tsongdu to become a monk.

The next day, with Palden and Lhamo looking on, the yogi conducted a special ceremony. “To be a good person,” he told Tsongdu, “you must always have compassion for all beings. Compassion and putting the needs of others before your own will not only lead to wisdom, it will bring peace to the world.”

With these words, Tsongdu’s dream finally came true.

GLOSSARY

Amdo: region in northeastern Tibet, known for its beautiful grasslands, as well as its poets and scholars

Amdo Golog: mountainous region in northeastern Tibet inhabited by nomads

Buddha: prince who became enlightened through meditation and then devoted himself to the cause of ending suffering of all beings; the founder of Buddhism

Kham: region in eastern Tibet said to be home to tall, brave people

Lhasa: capital city of Tibet

Potala Palace: palace built in Lhasa in the 7th century

Pilgrimage: lengthy journey on foot to a sacred place; very devout people will kneel down and pray along the entire path of their journey

Samye Monastery: oldest monastery in Tibet

Tsethang: area near Lhasa, the capital of Tibet; one Tibetan myth tells that Tibetans are the descendants of monkeys and an ogress from Tsethang

Acknowledgement

I would like to thank the Wild Yak Editorial Board members: my wife Julie, her sister Stephanie, Chakmo Tso, Lhachap Jinpa. and my friends Jialou and Sonam Gonpo for all their support. Without them, this book would have remained nothing more than an idea.

༄༅། །མཁས་གྲུབ་ནི་རྔ་བ་ཚོ་དྲུག་གི་ནང་ཚན་རྒྱ་སྟོད་སྡེ་བའི་དབལ་ཤུལ་ཚང་གི་ཁྱིམ་རྒྱུད་དུ། ཞི་པེ་དང་མ་ཅིག་གཉིས་ཀྱི་བུར་སྐྱེས། ཐོག་མར་རྔ་ཡུལ་སྒོ་མང་དང་། བར་དུ་བླ་བྲང་བཀྲ་ཤིས་འཁྱིལ། མཐར་འཕགས་ཡུལ་ཀེ་རྟེའི་བྱེས་པ་གྲྭ་ཚང་སོགས་སུ་ནང་ཆོས་ཀྱི་གཙོས་སློལ་རྒྱུན་རིག་གནས་ལ་སློབ་གཉེར་བྱས། གོ་བརྒྱད་ལོར་ཁ་ན་ཌའི་ནང་དུ་བསླེབས་ནས། དེང་རབས་ཀྱི་རིག་གནས་ལ་སྦྱོང་བའི་གོ་སྐབས་བཟང་པོ་ཐོབ། ཉིས་སྟོང་བདུན་ལོར་ཊོར་ཊེ་ཧྲི་རོན་སློབ་ཆེན་ནས་སློབ་མཐར་ཕྱིན། ད་ལྟ་གཞོན་སྐྱེས་སློབ་སྟོན་པའི་བྱ་བ་གཉེར་བཞིན་དུ་བཟའ་ཟླ་ཇོས་ལིས་དང་བུ་བསྟན་འཛིན་གཉིས་དང་ལྷན་དུ་སྐབས་བདེའི་འཚོ་བར་རོལ་བཞིན་ཡོད་དོ།།

ABOUT THE AUTHOR

Khydup Gyatso was born in Amdo Ngawa. He was educated at two monastic universities in Tibet: Ngawa Gomang and Labrang Tashi Kyi monasteries. In 1995, he went to India and in 1998, he came to Canada. He is now a youth counselor and meditation instructor in Toronto working with at-risk youth. Khydup shares his life with his wife Julie and their son, Tenzin.

ཕོ་བྲང་པོ་ཏ་ལ།
Potala Palace
བསམ་ཡས།
Samye Monastery
ཡུམ་བུ་བླ་སྒང་།
Yungbulagang Palace

DEDICATION OF MERIT

May the merit and virtue accrued from this work
adorn Amitabha Buddha's Pure Land, repay the four great kindnesses above,
and relieve the suffering of those on the three paths below.

May those who see or hear of these efforts generate Bodhi-mind,
spend their lives devoted to the Buddha Dharma,
and finally be reborn together in the Land of Ultimate Bliss.
Homage to Amita Buddha! **NAMO AMITABHA 南無阿彌陀佛**

《藏文英文對照：DREAM SEEKERS，西藏兒童故事》

財團法人佛陀教育基金會 印贈

台北市杭州南路一段五十五號十一樓

Printed and donated for free distribution by

The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation

11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.

Tel: 886-2-23951198 , Fax: 886-2-23913415 , Email: overseas@budaedu.org

Website: http://www.budaedu.org , Mobile Web: m.budaedu.org

This book is strictly for free distribution, it is not for sale.

ཕྱག་དཔེ་འདི་ཆོས་སྦྱིན་དུ་འབུལ་རྒྱུ་ལས། ཚོང་བསྒྱུར་མི་ཆོག་པ་དགོངས་འཛགས་ཞུ།

Printed in Taiwan 4,000 copies; July 2016

TE007 - 14267